

Mladí tančili a hráli swing a „starou“ dobrou“ taneční muziku.

Ten kdo nad starým dobrým swingem na našich parketech už dávno zlomil hůl by se večer **21. a 22. listopadu 2008 v DK ve Strakonících** možná velice podivil. Konaly se zde dva závěrečné taneční věnečky Taneční školy Kohout. Sál a přilehlé prostory byly po oba večery nabitě k prasknutí. A náhle zde zazní něco dávno nevídaného - **Mood Indigo**, krásná pomalá skladba z dílny jazzového krále Duka Ellingtona. Melodie se jako med line z 11 členné !! saxofonové sekce s přidanou flétnou, kterou dále „barví“ a doprovázejí trubky a pozoun, tempo a harmonii skladby udává kompletní rytmická sekce. A mladí tanečníci tančí úvodní blues. Obraz jako ze světa jejich dědečků, spíše však pradědečků. Řekněme, že u nás ještě tak po válce vyhrávaly, a pokud se udržely, tak do začátku 60. let působily na tanečních čajích a plesech různé big-bandy (velké taneční orchestry) a mezi tehdejšími českými hity si dovolily stříhnout i klasickou americkou swingovku. Kdyby se některý z pamětníků těch časů ocitl na chvíli za dveřmi sálu a mohl poslouchat, tak by asi nevěřil svým uším nebo kalendáři. Podobně jako před 60 lety zaznívá **Moonlight Serenade**, starší klasická swingovka **A String Of Pearls**, Gerschwinova melodie **The Man i Love** a mnohé další. Novější časy, tedy novější pro poválečné generace, připomněly např. skladby **Rock Around**, samba **Tequila**, z našich cha-cha **Patricia** či waltz **Ztrácím svou lásku ...**

A kde že se tu najednou zjevil ten velký taneční orchestr (big-band), když na tanečních i plesech dnes běžně hrají skupinky 2 – 4 muzikantů (za vydatné podpory nahraných kazet) ?

Není to zase až tak velké překvapení. **Orchestr L-band základní umělecké školy** ve Strakonících pod vedením pana učitele Miroslava Lukeše se na veřejnosti představil již nejednou. Ale v obsazení saxofonové sekce, v jakém hrál tyto večery – to tu ještě opravdu nebylo! Členové jsou převážně žáky školy, jinak žáci a studenti základních, středních a vysokých škol. Pravda – vede asi gymnázium, průmyslovka a pak ty „vejšky“. Na baryton-saxofon hraje studentka archeologie, na další saxofony mj. student politologie, německého gymnázia, na trubku student VŠ technického směru. Někteří jsou členy pěveckého sboru gymnázia, někteří také dudácké muziky ZUŠ... Tím by výčet jejich dalších aktivit zdaleka nekončil. Tento vzorek však o mladých muzikantech mnohé vypovídá. Jistě jim nejsou cizí současné hudební směry, ale jsou schopni se vcítit i do muziky, kterou si možná už i jejich rodiče pamatují spíše z rozhlasu, než ze živé produkce. Současný výkon kapely se nezrodil ovšem lehce a ze dne na den. O tom ví své pan kapelník M. Lukeš, sám vynikající muzikant. Prostě, bez trpělivé a profesionálně pečlivé práce by to nešlo.

Celé vystoupení na závěrečném tanečním věnečku Taneční školy Kohout bylo tak trochu experimentem s nejistým koncem. Samozřejmě že zazněla také reprodukováná hudba. Orchestr ani nemůže mít v repertoáru celé spektrum vyučovaných tanců. Přesto si myslím, že vyhrál na plné čáře a ke spokojenosti všech. Mladí tanečníci přes počáteční nejistotu se nakonec pěkně rozjeli a povzbuzováni svými tanečními učiteli se dostali společně s kapelou do správného tanečního varu. Na závěr večera se tleskalo čím dál víc a nakonec zaznělo volání po přidavcích. Kapela zahrála i jeden ze swingových vrcholů, velice rychlou skladbu – **Sing,sing**, ve které se blýskl talentovaný bubeník, takto žák strakonické průmyslovky. Pak že ta dnešní mládež... no však to znáte. Každopádně atmosféra tanečních večerů překonala všechny dobové bariéry, zvítězil tanec a „stará“ dobrá muzika. Skoro neuvěřitelné se stalo skutkem. Možná že pro většinu z přítomných pouze tento jediný večer. Vzpomínka na něj však bude mnohé možná provázet po celý život.

Jindřich Beš'ák
Strakonice